

RZEKOTLIWY (1) *ai*

rzekotliwy, [rzechotliwy, rzegotliwy].

e oraz o jasne.

sg [m N rzechotliwy.] ∅ f N rzekotliwå, [rzegotliw(a)].

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Świergotliwy, skrzeczący; garrulus Mącz, Cn:

a. *O głosie ptaków: Garrula pica, Rzekotliwa froká. Mącz 142c; [Pierzwiey niż rzegotliwa yaskolka zawiesi Gnyazdo swoyę u łatki abo uprzicziesi [...] ŚwirPasiecz 265].*

b. *[O człowieku; przen: gadatliwy, wielomówny: rzechotliwy/ Garrulus, futilis. Volck Yyy2v.]*

ECB